

❖ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

Είναι τα άτομα που έχουν μόνιμες ή προσωρινές βλάβες, ανικανότητες, αδυναμίες, αναπηρίες ή συνδυασμό των παραπάνω, που προέρχονται από φυσική, ψυχική ή νοητική ανεπάρκεια.

Άτομα με μόνιμη ανικανότητα είναι οι κινητικοί ανάπηροι, οι τυφλοί και γενικά οι αμβλύοπες, οι κωφοί, όσοι έχουν δυσκολία στην αντίληψη, την επικοινωνία και την προσαρμογή και οι ασθενείς από αρτηριοσκλήρυνση, επιληψία, ανεπάρκεια νεφρού, ρευματικές παθήσεις, καρδιοπάθειες κλπ.

Άτομα με παροδική ανικανότητα μπορεί να είναι τραυματίες, παροδικά ασθενείς κλπ

❖ ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Με την ειδική αγωγή επιζητείται το παιδί -στα πλαίσια των δυνατοτήτων του- να γίνει ανεξάρτητο και παραγωγικό μέλος της κοινωνίας. Η ειδική αγωγή έχει τα εξής χαρακτηριστικά:

- Ειδικές υποστηρικτικές υπηρεσίες (διαγνωστικές, ιατρικές, ψυχολογικές, εκπαιδευτικές)
- Ειδικά προγράμματα
- Ειδικούς χώρους
- Ειδικά όργανα και μέσα, ειδικές τεχνικές διδασκαλίας

Επίσης ειδική αγωγή θεωρείται κάθε τι το επιπλέον που προσφέρεται στο παιδί, πρέπει να προσφέρεται στον ευρύτερο χώρο του σχολείου, και να παρέχεται σε χρονικά διαστήματα τέτοια που να καλύπτεται ολόκληρη η σχολική ζωή του παιδιού.

Η κατάσταση στην Ελλάδα

Η παροχή ειδικής αγωγής στην χώρα μας και ιδιαίτερα σε πρώιμες ηλικίες είναι πολύ καθυστερημένη. Μόνο μερικοί μαθητές του δημοτικού σχολείου με μέτρια ή ελαφριά προβλήματα καλύπτονται. Στην Ελλάδα τα περισσότερα παιδιά με ειδικές ανάγκες φοιτούν στις συνηθισμένες τάξεις, όχι εξ αιτίας κάποιας ιδιαίτερης "φιλοσοφικής" πρακτικής αλλά κατά τύχη και κατ' ανάγκην. Η κύρια κατεύθυνση αντιμετώπισης αυτών των προβλημάτων είναι η ίδρυση όλο και περισσότερων νέων ειδικών τάξεων. Εν τούτοις έστω και σ' αυτό το επίπεδο δεν λαμβάνεται καμία μέριμνα για τους εφήβους και η προσπάθεια σταματάει στο Δημοτικό Σχολείο. Δεν υπάρχουν ούτε αίθουσες ούτε ειδικευμένοι εκπαιδευτικοί. Όσοι διορίζονται σε ειδικά σχολεία δεν έχουν πρόσβαση στα παιδιά των συνηθισμένων τάξεων ή τα παιδιά των μικρών μονάδων ειδικής αγωγής. Στον Ελληνικό χώρο, όλο και περισσότερο τα τελευταία χρόνια γίνεται αντιληπτό ότι και τα παιδιά με ειδικές ανάγκες είναι άτομα που αξίζουν μιας καλύτερης τύχης και καταβάλλεται προσπάθεια ώστε από τα πρώτα κιόλας χρόνια της σχολικής τους ζωής να αποκτούν δεξιότητες τέτοιες που να τα διευκολύνουν να αυτονομηθούν και να επιβιώσουν σε ένα περισσότερο ή λιγότερο ελεγχόμενο περιβάλλον. Η σχολική ένταξη είναι από τις

κυριότερες τάσης της εκπαιδευτικής πολιτικής τα τελευταία χρόνια. Έτσι σήμερα ένα παιδί με ειδικές ανάγκες μπορεί:

- α. Να παρακολουθήσει την συνηθισμένη τάξη έχοντας την ειδική βοήθεια των προγραμμάτων ΗΛΙΟΣ I και ΗΛΙΟΣ II
- β. Να γίνει δεκτό σε ειδική τάξη
- γ. Να φοιτήσει σε ιδιωτικό ειδικό σχολείο με εξειδικευμένες υπηρεσίες
- δ. Να φοιτήσει σε δημόσιο σχολείο για παιδιά "της δικής του κατηγορίας"
- ε. Να φοιτήσει σε ιδιωτικό ειδικό σχολείο χωρίς εξειδικευμένες υπηρεσίες και παιδιά διαφόρων μειονεξιών και ηλικιών
- στ. Να μείνει στο σπίτι του.

❖ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ

Ο τρόπος αντιμετώπισης της αναπηρίας από τους γονείς των ανάπηρων παιδιών εξαρτάται από πολλούς παράγοντες όπως, την μεταξύ τους συζυγικές σχέσεις, το μορφωτικό επίπεδο, την κοινωνική τάξη, την προσωπικότητά τους, τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνονται την αναπηρία, τις φιλοδοξίες κ. ά. Η βιβλιογραφία παρουσιάζει κάποιες από τις πιο συνηθισμένες αντιδράσεις της οικογένειας όπως: ενοχή, απελπισία, αμφιθυμία, λύπη, ντροπή. Σε αρκετές περιπτώσεις οι γονείς θεωρούν τον εαυτό τους υπεύθυνο για την αναπηρία του παιδιού τους ή μεταθέτουν τις ευθύνες σ' άλλους.

Η εσωτερική αυτή σύγκρουση των συναισθημάτων στους γονείς έχει ως αποτέλεσμα να τον εμποδίζει υπερβολικά τον γονέα να αξιοποιήσει σωστά τις δυνάμεις τους ως προς την καλύτερη αντιμετώπιση του προβλήματος.

Οι γονείς που βλέπουν τον εαυτό τους σαν ανθρώπους της τελευταίας κοινωνικής τάξης συχνά απορρίπτουν τόσο τους εαυτούς τους όσο και το ίδιο τους το παιδί. Αρνούνται το πρόβλημα του παιδιού τους και την βοήθεια την οποία μπορεί να τους προσφερθεί και διακατέχονται από συναισθήματα ντροπής, τύψεων και αγάπης συγχρόνως. Με βάση όλα τα παραπάνω οι γονείς πρέπει να γνωρίζουν το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν σε βάθος. Η σωστή συνειδητοποίηση της αναπηρίας από τους γονείς και το πώς αυτή θα περάσει στο παιδί θα επηρεάσει την εξέλιξη αλλά και την συμπεριφορά του απέναντι στην αναπηρία.

Η σωστή ενημέρωση και πληροφόρηση της οικογένειας είναι το πρωταρχικό βήμα για μια υγιή ατμόσφαιρα μεταξύ των γονιών με το ανάπηρο παιδί, και του ίδιου του παιδιού με τους γύρω του.

A1 – ΟΜΑΔΑ Δ
ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΒΡΑΚΑ
ΑΙΓΙΝΗΤΗ ΝΙΚΗ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ